

[Indenrigsministeren]

dispensationstandpleje og de kommunale klinikker dermed afvikles, har jo tidligere – 1976 – været fremsat her i tinget, men blev afvist af partierne.

For mit eget vedkommende kan jeg henvise til de principielle betragtninger, som kom til udtryk i min forgængers indlæg i førstebehandling den 9. marts 1976 (Folketingstidende 1975–76, spalte 6678–6680), og jeg kan derfor ikke gå ind for dette forslag.

For så vidt angår venstres forslag, der uden tidsbegrænsning vil opretholde dispensationsmuligheden, har jeg noteret mig, at dette forslag i et vist omfang er begrundet i samme hensyn som regeringens. Der er dog den principielle forskel mellem regeringens og venstres sigte med de foreliggende forslag, at regeringens forslag ikke uden videre tager sigte på at opretholde dispensationsmuligheden uden tidsbegrænsning.

På denne baggrund skal jeg anbefale regeringens forslag til lov om ændring af lov om børnetandpleje til dette høje tings velvillige behandling.

**Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):**

Jeg tillader mig herved for folketinget at fremsætte:

*Forslag til værnepligtslov.*  
(Lovforslag nr. L 110).

Forslaget er udarbejdet med udgangspunkt i anbefalingerne i betænkning 875/1979 om rationalisering af udskrivningsvæsenet. Dets hovedsigte er at forenkle og billiggøre værnepligtsadministrationen, idet de nuværende 7 udskrivningskredse foreslås nedlagt og erstattet af en enhedsadministration under en landsdækkende værnepligtsstyrelse. Fra 1981, da nyordningen forudsættes at træde i kraft, vil den ændrede struktur give anledning til en årlig besparelse på 2 mill. kr. Dette tal må ses i sammenhæng med, at udskrivningsvæsenets udgifter i finansåret 1980 er budgetteret til godt 17,5 mill. kr.

Forslaget er samtidig resultatet af en omfattende teknisk og redaktionel revision af den gældende lov om værnepligt, som nu er godt 25 år gammel, og som sidst blev ændret for 10 år siden. Det tekniske revisionsarbejde har været baseret på såvel erfaringerne ved lovens administration som på den nævnte betænkning. Jeg kan eksempelvis nævne, at der foreslås gennemført en mindre begræns-

ning af sessionskompetencen, idet visse juridiske afgørelser tænkes overført til værnepligtsstyrelsen, og at sessionslægen foreslås gjort til medlem af sessionen. I øvrigt må jeg med hensyn til de talrige punkter, hvorpå forslaget afviger fra den gældende lov, tillade mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget. Som det fremgår heraf, indebærer dette også nogle ændringer af teknisk-redaktionel art i andre love om værnepligtsforhold.

Et enkelt forhold vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger om ved lovforslagets fremsættelse. Det drejer sig om den såkaldte »frivillige værnepligt«, som i sin nuværende form går tilbage til 1975, og som nu foreslås defineret i værnepligtsloven.

Begrebet »frivillig værnepligt« indebærer, at den udskrevne værnepligtige indgår aftale med forsvaret eller civilforsvaret om at blive indkaldt på det sted og det tidspunkt, han ønsker, mod at give afkald på muligheden for at blive fritaget for indkaldelse som følge af den lodtrækning, der foregår på sessionen.

Der indkaldes årligt kun ca. halvdelen af det antal værnepligtige, som sessionerne har udskrevet som tjenstdygtige. Ca. 50 pct. af forsvarets og civilforsvarskorpsets mandskabsbehov er blevet dækket af »frivillige værnepligtige«. Man må opfatte dette således, at ordningen har vist sig at være af gensidig interesse såvel for de værnepligtige som for forsvaret og civilforsvarskorpset. Tallene for andet halvår af 1978 og første halvår af 1979 viser, at der blev sessionsbedømt ca. 40.000 personer, hvoraf de 8.000 blev kasseret. Af de udskrevne ca. 32.000 valgte godt 700 at blive militærnægtere, hvorefter der var ca. 31.300 til rådighed for forsvaret og civilforsvaret. Af disse valgte 8.200 ordningen med »frivillig værnepligt«, medens 7.300 blev tvangsindkaldt til forsvaret og civilforsvarskorpset. Ca. 2.200 blev indkaldt til den kortvarige tjeneste i det lokale civilforsvar (§ 31-tjeneste). Det antal, som trak frinummer, udgjorde herefter 13.500 personer.

Jeg har anset det for rimeligt at nævne disse tal i forbindelse med fremsættelsen af lovforslaget for at give et indtryk af, hvor stor en del af den mandlige befolkning der bærer værnepligtsbyrden, og jeg er parat til at give yderligere oplysninger, hvis der under udvalgsbehandlingen af lovforslaget opstår behov herfor.